

పక్షాంతరం
పక్షాంతరం
 పాలపత్తి
 పోయగూతు

స్వేచ్ఛ వాస్తవం వారాల్
 కరుణలన్న వైఖరికి కరుణల
 మరుమా ది కన్నాడు.

ఒక రాకరు, ఒక వర్షు వక్క వ
 వదిలన్నాడు. అయి, కేవలం వన్న
 న్నాడు. అయి కేవలం అనువనిస్తున్నాడు.

అరణ గుండెల్లో అగ్ని వర్షకాణ
 ఇద్దంబుకున్నాయి.

కేవలం ఇరవే సూరిస్తున్నది.

స్వేచ్ఛ అవరేషన్ దియేటలో
 వెళ్ళింది. రాక్షసు వెళ్ళాడు. కలుపులు
 నెమ్మదిగా మూసుకున్నాయి.

అరుణ యిదికి దానింది. అపె
 కళ లోయలు దీక్షలు ఏ ర జి మ్మ
 కున్నాయి. గగనములాంటి అపె
 వదనంలో బొంబు మునుక్కు మునుక్కు
 మంటున్నది. చరించే అపె నెదవులు
 అనుకల్పకముగా రెక్కానికి జోంపాడు
 తున్నట్లున్నాయి. హ్యూయంతర దీక్ష
 కళ గుప్పగుప్ప మంటున్నట్లు కన్నా
 సాంతు గుండె ఎగిరెగిరి నడుతున్నది
 "ఐ.రలో లానలాంటి పైదకు ఉదాక
 తుంటి ఎగిరిపోతే మూకలాగా కరు
 రెప్పలు అవలవలాదాయి "అకాళపువే
 వోది తెలివి జాగ్రత్తమని ఎదుస్తున్న
 టున్నది ప్రకృతి.

కే. రోమి కాగాచ్చి గమనిస్తున్నది.
 అపె ముతం నిరంశులైతే దిక్కెదార్చి
 మారిస్తున్నది, ఎండమావుల్లో అదిగో
 చువచ్చు దిరంతర వలంకర్మం కొంది
 తున్నది. హాస్పిటల్ రైలు రైళ్ళంలాంటి
 వెలుతురును ప్రసాదిస్తున్నాయి.

అరుణచావు కోసం దిప్పుంది.
 హాస్పిటల్ ప్రతి అగంబోహా ప్రతి
 వ్యక్తి దునులోహా ప్రత్యక్ష మునుక్కు
 తెల్లనవేలలో ప్రకాంశక నంది కోది,
 అది కలింకర మేర ప్రకాంశక. అలా

కృతకత్వం, అక్షరం కేవలం అమృతం అనిపించింది.

కలిగింది అయితే మరల్నింది. అహంకారంలా ఏదీ అణచుకుంది. దూరంగా రోడుమీద వార్లెట్లు తెల్లని రిప్పలు అరవేసినట్లున్నాయి.

అరుణ ముఖం నిరీరంగా ఉంది.

కలికత్వం నివేణంగా ఉన్నాయి.

అంకదాకా ఎదురుకో కబురు చెబు తున్న బాబు కలికగరికు వచ్చాడు. నిం జాబ్బు దగరికి తీసుకోవాలనే బరీయ మైన కోరికకు లొనవుతున్నది కలి. ఆ కొంక్ష అమె మనస్సులో విజృంభణ వ్యాపా లాలను వానవజ్జులా కప్పేస్తున్నది. ముఖంలో మాత్రం ముఖావం వ్యక్తమవు తున్నది. నెట్టు వెళ్ళిపోతుంటే ద్వంద్వంలో ఒక సొగసు, ఒక ఒయ్యారం మాలిస్తూ క్రమంగా దూరమవుతున్న బొట్ల తప్పకుండా చింటున్నది కలి.

బాబు అరుణ దగరికి వెళ్ళాడు.

కలి చూసింది. అమె ముఖం తిన్న కోయింది. మనసు ఎక్కువోయింది. బాబు మాలిమిగా అరుణ దగరికి వెళ్ళడానికి కొక అంక వనకు తెలుసు. అది మన తానికి కనేమి చెయ్యాలో ఈ బా తెలుసు, కానీ, చెయ్యదు. కనకు తెలి యిది ఎరో కలి కనకు అలా చెయ్యి దివ్వదు.

అరుణ ఒక్క దిరువవ్వు చిలికింది. బాబుమీద ఒక్క అమృత చిందుచి చిచి కింది.

కలి చూసింది. ముఖం వాల్చింది.

కళ్ళకుటూ చేతులు వేసి రవ కళ్ళ లోకి చూస్తున్న బాబువలను మదిరు నుంచి ముద్దుగా దువ్వింది అరుణ.

ఆ చూపుకో లాంక్షంది. ఆన్య క్షులో వాక్యల్యం ఉంది ఆ కరోష వా త్వ ల్య వృత్త నిర్వయం లాం డి

విలసన వృద్ధిందింది. అ అ క త్వు మారకు కోరున్నాయి. అరుణ బాబును బాబు వేసుకుంది.

కలి చూసింది.

కలి చూసింది అరుణ చూడలేదు. బాబు నివృత్తి అన్నివ అరుణ వేల వేళ్ళ వణుకుతుంటే చిచ్చి కొడుతున్న టున్నాయి.

'తన చేయకంపినమని అరుణ చేసిందినే భావం కలి మనసులో ఒక మూం కలి గింది. బాబును నెట్టులా చూసింది. ఎవరాలేదు.

బనరల్ సుప్రీడర్ గడియారం వంగిత ద్వనికో మా దు గం ది టి అ కొట్టింది. అరుణ కాళి కరుముకుంది. కలి నమిది చెవుంటేట్టా కన్నుకుంది.

'తర ఆకోగ్లూ గురించి తగినంత క్రద్దను తను కనెందునుంది. అది అరు ణలో కనిపించదు. భార్యగా తన

మా కాలాదారులకు, అభిమానులకు సంక్రాంతి నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

అందమైన, ఆకర్షణీయమైన, ఆధునికమైన రకరకాల దుస్తుల
కలోరేషన్ వ్యాపారంలో మర్యాదకు, మన్ననకు,
నిజాయితీకి మారుమీదు.

పెరుమాళ్ళ వెంకటసుబ్బారావు

కలోరేషన్ క్లబ్ మర్చంట్లు

విజయవాడ-1

ఫోన్ : 7746

వస్త్రలక్ష్మి జ్యోత్ వెం 51

పాపానికి తార్కాణమే వెరవేతున్నట్లు" నేరమిచ్చింది కవి.

అరుణ దృష్టిలో-అక్షర బాహ్యంగా తొలిసారి గలిగింది కాదు, మన ముందు అంతలాంకరణంనుండి ప్రకాశించినట్లు అనుభూతి వికేసం.

కవి కరణంధ్రువు మిత్రుడు, అరుణ అను కర్ర ఎవరో కాదు; తనలో రాగమే కవి.

అరుణ అనుకుంటున్నది: 'తన ప్రతుకు చాలా విచిత్రమేమిటి. తాను మీదూ అతలు వెంచుకోలేదు. అసలు తనను తిప్పించుకోవాలనే తన జీవితం అంతాకేం ఇప్పుడేదు. బాబ్బాలో తిరిగి వచ్చినట్లు తిరిగింది. వెళ్ళి కాగానే తండ్రి మరణ వేదనలు కలుగుతుంది. పింఠ కలగమే తర గుండెలో రాదు కుడిది. కర్రకు అనురాగం వేగిపోతూ ఉంటే ఈ అనుమానం కిడుపులో వెల్లుకుంది ఇక....' ఉహం రంపం వచ్చి విరగగొట్టుకుంది.

ప్రకృతి మంచువేరకో చెప్పడోడు ముప్పిది.

కవి ఆలోచిస్తున్నది: 'తన జీవితం చాలా విచిత్రమేమిటి. తాను ఎన్నో కంటకంబి. ప్రతి దశలోనూ గుండెలోని కాంక్షం పట్టుకుని వానవ కోర్కొ తూనే ఉంది. వుడలు, అన్నీ ఉంది, అశం గూడుగానే దిగిలిపోయింది. పాపానికి జీవితంలో వానవం ఉహం ప్రియకి పాకలేక పోతున్నది. తన జీవితం గుర్రం కదాపకీ వేసితుం కళ్ళాడ అయ తప్పిస్తున్నాయి. తన పాపం నీలవారి అంబావనమీదా తాను మార్చలేదు. ప్రవరసమే తిర్యలేదు. ఇక....' మనసు వీరమందింది.

ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకోలేని రథ అనుక కంఠాని నీలరాజుంది చీకటి.

గోపి వెళ్ళినప్పుడుంది రంధర బా మూ కదిపించాడు

"గోపి" గాణించి అరుణ. "గోపి" అన్నది కవి

గోపి వరుమూ రికి నూరెంబు. వరు మూ రికి గోపి అంటే ఎంత అతిమానమో, గోపికి మరుమూ రి అంటే అంత గౌరవం. వరుమూ రికి వా త్వ ల్యం గోపికి రక్తి.

గోపి అరుణ దగ్గరికి వచ్చారు. "మానవునికి ఆవిరేషను చేస్తున్నాడు" అరణ హృదయం ఎరికింది.

అరుణ హృదయానికి హతుకున్న దాదాపు చూశాడు గోపి. గోపి కంట్లో నీటి చార కలిసింది. తలవెంతుకున్నాడు. గోపి కవి అర్థం వెళ్ళాడు.

"దాదాపు వెండు గంటల రయింది మొదలు పట్టి." కవి అంది.

కవి ముఖం చూశాడు గోపి, గోపి కంట్లో ఎర్ర జీక మెడిలింది. దూరంగా వెళ్ళి చిండున్నాడు.

గోపి హృదయం వరుమూ రి దగ్గరికి వెళ్ళుతున్నది. దివ్య దేవతల మూకాడు తెలిసి దివ్యజానీద వచ్చి అక్షరాళి 'అవిరేషన్ రియేటర్' అని ప్రాపించింది. 'తెలివంటలాంటి వ్యక్తక కన్నా వ్యక్తవంటలాంటి వెమెడిగే వచ్చిన బొందితుంది. కాకిమేప ఈ కుర్తవళ్ళాన్ని అవరణలో అధిగమించ గావాలే ప్రాణాలు. ఈ ఒక్క విషయం లోనే మానవునికంటే వాకు అసం తృప్తి'

గోపి వన క్రవణంలో ఆలోచనం దోపణు కర్కళంగా పాడుతున్నాయి. 'ఇద్దరివీ పూ ర్తిగా విధిన్న వ్యక్తిత్వాల.

ఒకరు కరకలాం సంస్కృతి. రెండవ వారు వ్యాపారం కరిగించే నాగకళక. ఒకరికి హృదయం ప్రముఖం; మరొక రికి మనవముఖ్యం. వీరిని చూస్తుంటే వ్యక్తిలో మానవత్వం ఎక్కడ బాహ్యత అవ్వించింది. మానవుడుగా తన ఈ ఇద్దరు త్యాగం ప్రకటించే సాహస ఇప్పిలే దిసిసినుంది.

తెలివంటలు వికృతంగా తెలుసు కున్నాయి గోపి అక్షరాళి వాచాడు.

లోపలివంటి వచ్చిన రాక్షసు గోపికో మాట్లాడుతున్నాడు.

అరుణ చూస్తున్నది. కవి గమని ముప్పిది.

అరుణ కళ్ళకో వింటున్నది. కవి చెప్పేంతో చూస్తున్నది.

రాక్షసు చాలా నెమ్మదిగా మాట్లాడు తున్నాడు రాక్షసు ముఖంలో రక్తి మెని గోపికకు అంత్యకళలోని దీవ తీలూ వెళ్ళ వయ్యాయి

రాక్షసు నెమ్మదిగా. గోపి వెనుకరి గారు వణుకుతున్న అకలిచెతులు అరుణకు నమస్కరించి ముఖాన్ని కప్పు కున్నాయి.

అయిదుగంటల వైరను గుండుమని మోగింది.

హృదయంలేని వంగటూకాంతు వరి హానిస్తున్నట్లు అరుణకుంటూ దిగం రాలుకు పాకాయి, దూరావ చెటుమిది వట్టిది. ★

సంక్రాంతికి 10% రిబేటు

కాంప్యూటర్స్

చేనేకవస్త్రముం అమ్మకంపై ది 3-1-89 నుండి 13-1-89. వంకు మా అన్ని విక్రయకాలాల్లోనూ ఈ సంఘమునకు అనుబంధించబడిన అన్ని ప్రాధమిక చేనేక వహకాంపంఘములలోను లభించును.

కావలసిన చేనేక వస్త్రములను ఇప్పుడే కొని రూ 1 కి 10 పైను అదా చేయండి

అంధ్రచేనేకవహకారసంఘముల లిమిటెడ్ విజయవాడ-3